

Ανάγκη ανάδειξης του φαρμάκου σε ισχυρό σύμμαχο της Πολιτείας

Δύο και πλέον μήνες έχουν συμπληρωθεί από την αλλαγή της κυβέρνησης και, δυστυχώς, όλο αυτό το χρονικό διάστημα, όσο κι αν είναι σεβαστές οι προσπάθειες της ελληνικής Πολιτείας στο μέτωπο των διαπραγματεύσεων, οι μήνες αυτοί δεν μπορούν παρά να χαρακτηριστούν ως χαμένος πολύτιμος χρόνος για τον κλάδο της Υγείας.

Αν και αναγνωρίζεται από όλους τους κυβερνητικούς παράγοντες η ανάγκη να υλοποιηθούν άμεσα οι μεταρρυθμίσεις και να προχωρήσει η χάραξη της στρατηγικής για τον ευαίσθητο αυτό τομέα που αποτελεί εξέγυρο για την κοινωνική συνοχή, αυτό που έχουμε αντιληφθεί όλοι εμείς οι πάροχοι φαρμάκων και υπηρεσιών Υγείας είναι καθυστερήσεις και ένα μη ορατό μέλλον για τις επικείμενες δράσεις. Σύμφωνα με τις τελευταίες εξαγγελίες του υπουργείου Υγείας, μέσα στον επόμενο μήνα αναμένεται η κατάθεση νομοσχεδίου, το οποίο θα αφορά και στη φαρμακευτική κάλυψη των ασθενών. Οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης, μάλιστα, αναγνωρίζουν ότι πρέπει να αποκατασταθεί η συνολική δαπάνη για την Υγεία στο 6% του ΑΕΠ, ένα ποσοστό το οποίο αποτελούσε, εξάλλου, και μηνιαιακή επιταγή, από το 4,5% που είναι σήμερα. Με ιδιαίτερη ικανοποίηση αποδεχόμαστε και επιδιώκουμε τη θεσμοθέτηση της αύξησης του ποσοστού. Ζητώντας παράλληλα στο πλαίσιο αυτό και την αναγκαία αποκατάσταση του προϋπολογισμού για φάρμακα.

Εμείς στον ΣΦΕΕ, με βάση συγκεκριμένους υπολογισμούς σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου, έχουμε προσδιορίσει ως καλύτερο σημείο, για να είναι ρεαλιστική για το 2015 η εξυσοκομειακή φαρμακευτική δαπάνη, περίπου το 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ, συμπεριλαμβανομένης της δαπάνης που υπολογίζεται για τους ανασφάλιστους. Βασική και παράλληλη προπό-

θεση είναι να αφαιρεθεί η δαπάνη για εμβόλια, καθώς αφορούν στην προληπτική αγωγή, η οποία σε όλα τα κράτη της Ε.Ε. υπολογίζεται ξεχωριστά και δεν περιλαμβάνεται στο φαρμακευτικό προϋπολογισμό. Επιπλέον, θα πρέπει να αφαιρεθούν ο ΦΠΑ και το ΕΚΑΣ. Παράλληλα, η νοσοκομειακή δαπάνη θα πρέπει να είναι μοιρασμένη ισομερώς όπως και στα υπόλοιπα κράτη της Ε.Ε., δηλαδή η αναλογία φαρμάκων και άλλων προμηθειών των νοσοκομείων να είναι 50-50 και όχι 30-70, όπως γίνεται τώρα, και φυσικά να ανέλθει σε ένα βιώσιμο επίπεδο, το οποίο υπολογίζεται στα 750 εκατομμύρια ευρώ. Σταδιακά, λοιπόν, θα πρέπει και στην Ελλάδα η δαπάνη για το φάρμακο να αποτελέσει το 40% της νοσοκομειακής δαπάνης για το 2015 και 50% για το 2016.

Την ίδια στιγμή επισημαίνουμε ότι η πολιτική για το φάρμακο χρειάζεται την άμεση εφαρμογή ενός ολοκληρωμένου νέου σχεδίου δράσης, που να περιλαμβάνει τη διασφάλιση της άμεσης πρόσβασης όλων των πολιτών σε καινοτόμες θεραπείες και φάρμακα, την προώθηση των κλινικών ερευνών σ' ένα πρόσφορο περιβάλλον που να οξείζει και να ανταμείβει την καινοτομία, αλλά και τη διαμόρφωση σταθερών και προβλέψιμων συνθηκών για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της συνεργασίας των ελληνικών φαρμακευτικών εταιριών με τις πολυεθνικές εταιρίες.

Όλα αυτά τα τονίζουμε γιατί θέλουμε να επισημάνουμε τη λανθασμένη πολιτική λογική, την οποία έχουμε

αντιληφθεί και η οποία φαίνεται να στοχοποιεί εκ νέου το φάρμακο και τις φαρμακευτικές εταιρίες, με βασικό κίνητρο να επιτευχθεί εξοικονόμηση πόρων για την υγεία ή τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Οι φαρμακευτικές εταιρίες όλα τα χρόνια της ύφεσης στήριξαν το σύστημα Υγείας και την εθνική οικονομία. Έχουν σημαντική εισφορά στην απασχόληση και στις επενδύσεις τονώνοντας την ανάπτυξη και τις εξαγωγές. Κι αυτή είναι, μάλιστα, μια διαδικασία η οποία συνεχίζεται, αν και κατά γενική ομολογία δεν διευκολύνεται από το γενικό κλίμα στην οικονομία τα τελευταία 6-7 χρόνια τουλάχιστον. Όμως, αντί να βλέπουμε την προσήλωση της Πολιτείας στην περαιτέρω ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ ημών και των δημόσιων φορέων, διαπιστώνουμε μια επιφυλακτική στάση και μια διαδικασία αναμονής, η οποία για τις επιχειρήσεις μας είναι ιδιαίτερα αρνητική. Σημειώνονται απαράδεκτες καθυστερήσεις, που πλιτίζουν έντονα την εικόνα φερεγγυότητας που θα πρέπει να παρουσιάζουμε στο εξωτερικό.

Διαπιστώνουμε και πάλι την απουσία της καινοτομίας από το σύστημα περίθαλψης, καθώς οι περισσότερες από τις νέες θεραπείες που πήραν πέρυσι τιμή δεν έχουν ακόμη εισαχθεί στη λίστα των αποζημιούμενων φαρμάκων από τα δημόσια Ταμεία. Επίσης οι πρώτες δημόσιες κυβερνητικές αναφορές περιέχουν ισχυρή δόση καχυποψίας για την αξία των απολύτως απαραίτητων Φαρμάκων Υψηλής Αξίας (ΦΥΑ) υπολογίζοντας

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ
Πρόεδρος ΣΦΕΕ

λανθασμένα τη διαμόρφωση μιας εξωπραγματικής δαπάνης γι' αυτά, όταν, μάλιστα, τα τελευταία χρόνια η κατηγορία έχει παρουσιάσει σημαντικές μειώσεις τιμών και εκπροσωπεί μόλις το 30% της φαρμακευτικής δαπάνης, η οποία μειώθηκε τα τελευταία χρόνια κατά 60%.

Την ίδια στιγμή, τα αναπαιτυζικά μέτρα που έχουν ληφθεί για μας εξακολουθούν να αποτελούν απειλή για τη βιωσιμότητα του κλάδου θεωρούμε ότι θα πρέπει άμεσα να θεσπιστεί ένα ανώτατο όριο στο clawback¹ χωρίς περαιτέρω αύξηση των rebates για να μπορούν οι εταιρίες να αντεπεξέλθουν. Το clawback δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 3% του ετήσιου στόχου για το 2015 και σταδιακά ευελπιστούμε ότι με τη θέσπιση και την υιοθέτηση των απαραίτητων δομημένων μεταρρυθμίσεων θα περάσουμε σε μια εποχή όπου η ύπαρξη αντίστοιχων οριζόντιων και όδικων μέτρων, όπως το clawback, δεν θα έχει καμία εφαρμογή και θα καταργηθεί. Παράλληλα, η φαρμακοβιομηχανία οφείλει να καταβάλει μόνο το μερίδιο που της αναλογεί στην αξία της ανωτέρω υπέρβασης/clawback.

Ενα ακόμη σημαντικό πρόβλημα είναι και το πρόβλημα ρευστότητας στις επιχειρήσεις. Δυστυχώς και πάλι τα εκκρεμή χρέη του Δημοσίου (ΕΟΠΥΥ και νοσοκομείων) προς τις φαρμακευτικές αρχίζουν να διογκώνονται, μια κατάσταση που χρήζει άμεσης, ουσιαστικής και δίκαιης διαχείρισης, με τακτικές αποπληρωμές χωρίς διακριτική μεταχείριση μεταξύ παρόχων στην Υγεία και το φάρμακο.

Ο ΣΦΕΕ επαναλαμβάνει για μια ακόμη φορά ότι είναι σύμμαχος στις προσπάθειες της κυβέρνησης και ζητά από αυτή να «εκμεταλλευτεί» την πολύτιμη αυτή συμμαχία. ■

1. Το clawback είναι ένα οριζόντιο μέτρο το οποίο εισήχθη το 2012 για πρώτη φορά ως ένας μηχανισμός αυτόματων επιστροφών χρημάτων από τις φαρμακευτικές εταιρίες προς τον ΕΟΠΥΥ, ο οποίος ενεργοποιείται, ως δικόμο ασφαλείας του συστήματος, αν τα όρια που έχουν τεθεί ως προς τη φαρμακευτική δαπάνη ξεπεραστούν. Η ενεργοποίηση του clawback, παρά τις συνεχείς μειώσεις τιμών, αποδενώνει την έλλειψη στρατηγικού σχεδιασμού και τις αποστασιοποιητικές προεγγυήσεις της πολιτικής ηγεσίας, καθώς μόνο οι φαρμακευτικές εταιρίες καλούνται να καταβάλουν το συνολικό ποσό της υπέρβασης.